

ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος → <http://endeanos.blogspot.com.au>

Για τη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης

Με τιμώμενη χώρα τη Ρωσία, θεματικό αφιέρωμα «Πρόσφυγες, τότε και σήμερα», Φεστιβάλ Νέων Λογοτεχνών και Φεστιβάλ Μετάφρασης πραγματοποιείται αυτές τις μέρες (12-15 Μάη) η φετινή 13η Διεθνής Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης.

Με αφορμή λοιπόν τη φετινή Έκθεση που διοργανώνεται στο χώρο του Διεθνούς Εκθεσιακού Κέντρου της Θεσσαλονίκης, με συνδιοργανωτές το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού, τη ΔΕΘ-HELEXPO, Έλληνες εκδότες και το Δήμο Θεσσαλονίκης, υπό την εποπτεία και με την υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, θυμάμαι τα πρώτα χρόνια αυτού του σημαντικού θεσμού και συγκεκριμένα την 5η Διεθνή Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης.

Έγραφα και αναρτούσα τότε στο ιστολόγιό μου, τέτοιο καιρό, Μάη του 2008, προ κρίσης.

“Καμιά ένταση”

Είτε το καλό και στοχαστικό βιβλίο το βρίσκουμε αποσπασματικά στη ραδιοτηλεόραση, στο διαδίκτυο και στις εφημερίδες, είτε το συναντάμε πιο συστηματικά στα πολλά και καλά βιβλιοπωλεία των μεγάλων αστικών κέντρων της Ελλάδας, είτε δίπλα στις σπράγγες του Πεδίου του Άρεως, είτε στο Ζάππειο, είτε στη Διονυσίου Αρεοπαγίου κάτω από την Ακρόπολη, είτε στην παραλία της Θεσσαλονίκης, μαζί με το αληθινό πρόσωπο της πόλης, καμιά ένταση...

Οφείλει το βιβλίο να πάει όπου πάνε οι «καθημερινοί» άνθρωποι, αυτοί που διαβάζουν και αυτοί που δε διαβάζουν βιβλία και εφημερίδες, σχεδόν ο μισός πληθυσμός της χώρας, σύμφωνα με σχετικές έρευνες του «Εθνικού Κέντρου Βιβλίου» (ΕΚΕΒΙ). Το βιβλίο κι ο κόσμος του όμως, οφείλουν να αναδείξουν και τη δική τους αισθητική και τις δικές τους προτεραιότητες...

Ο λόγος, ο στοχασμός, η βιβλιοπαραγωγή, χρειάζονται

ζονται χαμηλούς και καλαίσθητους τόνους, χρειάζονται ανταλλαγή εμπειριών και επιχειρημάτων, χρειάζονται συναντήσεις πολιτισμών, χρειάζονται καφέ και τσιγάρο, χρειάζονται φαγητό, μουσικές και κρασί, χρειάζονται την αντιπαράθεση...

Η Διεθνής Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης, όπως στο παρελθόν, έτσι και φέτος ελπίζω, μπορεί να έχει σχεδόν όλα τα παραπάνω...

Στην 5η Διεθνή Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης, από 29 Μαΐου έως 1η Ιουνίου 2008, που και φέτος διοργανώνεται στη HELEXPO, τιμώμενη χώρα είναι η Γαλλία, (εκπροσωπούνται 80 εκδότες και 25 συγγραφείς), και ανάμεσα σε άλλα θα υπάρχει θεματικό αφιέρωμα στο πολιτικό βιβλίο, με 1.300 σχετικούς τίτλους, με έκθεση πολιτικής αφίσας, με προβολή ταινιών, συζητήσεις κ.λπ.

Η Διεθνής Έκθεση Βιβλίου, στα χρόνια της διοργάνωσής της, ανέδειξε το άλλο, το καλό, το κοσμοπολίτικο, το εξωστρεφές πρόσωπο της Θεσσαλονίκης, μιας πόλης, που στο πανελλήνιο είναι γνωστή για το συντηρητισμό της και για τη δικαιολογημένη εν μέρει γκρίνια της.

Η ατμόσφαιρα του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, που πετάνε στους δρόμους, στα εστιατόρια, στα ξενοδοχεία, στις αίθουσες προβολής, στα καφέ-μπαρ της πόλης κάθε Νοέμβρη, το φεστιβάλ θεάτρου, η Διεθνής Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης, οι υποδομές πολιτισμού που ήδη υπάρχουν στην πόλη, δείχνουν έναν άλλο δρόμο,

δείχνουν έναν βασικό δρόμο του μέλλοντος, αυτόν του πολιτισμού, για την ανθρωπογεωγραφία και την οικονομία της πόλης και ολόκληρου του ελληνικού βορρά.

Η αποβιομηχάνιση και ο συντηρητισμός της Βόρειας Ελλάδας μπορούν να νικηθούν, υπό προϋποθέσεις.

Με την υλοποίηση έργων υποδομής, με κεντρικό και περιφερειακό σχεδιασμό, με «εμπνευσμένες» κεντρικές και τοπικές ηγεσίες, που χρειάζεται και οφείλουν να λειτουργούν και ως καταλύτες «προοδευτισμού» και ανάπτυξης, με την εργήγορη περισσότερων ενεργών πολιτών, που θα προτάσσουν την ανάδειξη μιας ποιοτικής καθημερινότητας, μπορεί να ξαναβρεί η Θεσσαλονίκη τη χαμένη της αίσλη.

Υπάρχει ανάγκη, υπάρχουν δυσκολίες, υπάρχουν ικανότητες να διαβούμε αληθινά και λανθάνοντα σύνορα, να μετατοπίσουμε διαχωριστικές γραμμές και ταυτότητες, στη μεθόριο της Θεσσαλονίκης, όπως έλεγε ο Κλαούντιο Μάγκρις για τη δική του μεθοριακή πόλη, την Τεργέστη της Ιταλίας, μιλώντας βιωματικά για τη λογοτεχνία των συνόρων στην 3η Διεθνή Έκθεση Βιβλίου, το 2006...